

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد / بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهم / از آن به که کشور به دشمن دهم

www.afgazad.com

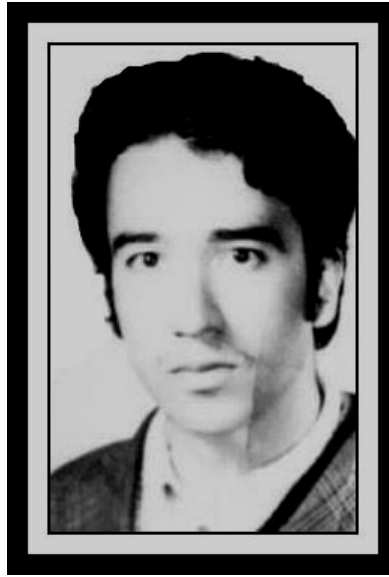
afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

فرستنده: ش. حمید

۲۷ دسمبر ۲۰۱۳

زنده جاوید، داوود سرمد

اشعار برگزیده زنده یاد "داوود سرمد"

(هشتاد و دو)

الماسِ خشم

در نوبهارِ عشق

با دانه های اشکِ تب آلودِ آرزو

در دشتِ لاله پرورِ خونینِ سینه ام

بذر شرارِ حاصلهٔ عشق را

یک باره کاشتم
دل را در اختیارِ غمِ تو گذاشتم
جان را به جست و جوی دلِ تو گذاشتم
میخواستم ز شعله سوزانِ التهاب
قلبم شود کباب
یعنی سوای وصلِ تو در سر نداشتم
اما دریغ و درد
با صرصرِ نسیمِ خزانِ محبتت
در باغِ چشمِ تو گلِ زردِ هوسِ شگفت
چشمِ چراغِ لاله روشندلِ وفا
در سایه اش بخفت!
دیگر زبانِ رمزِ نگاهِ سیاهِ تو
حرف از وفا نگفت
بر اعتقادِ روشنِ عشقِ بزرگِ من
سر پنجه سیاهِ گناهِ تو خط کشید
الماسِ خشمِ من
بر شیشه غرورِ سیاهِ تو خط کشید
دیگر در آسمانِ مه آلودِ چشمِ من
تک اخترِ خیالِ تو سوسو نمیزند
دیگر به پاسِ خشمِ غرورِ مقدّسم
حتی زبانِ خامه رنگینِ شعرِ نیز
حرفی ز چشمِ وحشی آهو نمیزند
دیگر عُقابِ سرکشِ اندیشه های من
در اوجهای برجِ تب آلودِ یادِ تو
پرپر نمیزند
دیگر دلِ رمیده در خون نشسته ام
دیوانه وار سنگِ سیاهِ غمِ ترا
بر سر نمیزند!!!